

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΡΙΘΜ. 6

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12, ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ

Έν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 9 Φεβρουαρίου 1875.

Σ Κ Ν Η Η Ε Σ

Τρεις γάλλοι ναῦται ἔχασκον προχθές πρὸ τοῦ γοτθικοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον κοσμεῖ τὴν ἄκρην τῆς ἑδοῦ Πατησίων. Οἱ καλοὶ οὗτοι θαλασσινοὶ ματαίως ἐκοπιάζον ν' ἀνεύρωσι τὸν προορισμὸν τοιοῦτου πρωτοφανοῦς κτιρίου. Ὁ μὲν ἰσχυρίζετο ὅτι ἦτο Χάθρα Ἑβραίων, ὃ δὲ ναὺς Μορμώνων, μέχρις οὗ ὁ τρίτος, ἀναβὰς ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ συντρέφου του καὶ κυττάξας μέσα διὰ τοῦ παραθύρου, ὠπισθοδρόμησε μετὰ τρέμου ἀνακράζων: «C'est une ménagerie!».

* *

Κατὰ τὴν τελευταίαν βασιλικὴν ἐσπερίδα εἰς μὲν τοὺς βαθυπλότους ὁμογενεῖς ἐστάλησαν τὰ προσκλητήρια πρὸ πέντε ἡμερῶν, κατὰ τὸ σῆμα, εἰς δὲ τοὺς ἀυτόχθονας, καὶ μάλιστα τοὺς βουλευτάς, τὴν παραμονὴν μόνον τοῦ χοροῦ. Τοῦτο δὲ ἔγεινεν, οὐχὶ ἐκ περιφρονήσεως ἢ ἀμελείας, ὡς ὑπέθεσάν τινες, ἀλλ' ἐκ πατριτικῆς φροντίδος τοῦ ἀυλαρχείου, ἵνα μὴ προφθάσωσιν ἀδιάκριτοὶ τινες κυρίαὶ νὰ ζητήσωσι νέα φορέματα παρὰ τῶν δυστυχῶν συζύγων.

* *

Συμβουλευόμεν τὸν συντάκτην τοῦ Ἀθηναϊκοῦ «Νεολόγου» νὰ μεταφράξῃ ἐκ τῆς θρακικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἔσα καταχωρίζει ἐκ τοῦ «Νεολόγου» Κωνσταντινουπόλεως, τῆς «Θράκης» καὶ ἄλλων βυζαντινῶν φύλλων, ἐκτὸς μόνον ἂν παραθέτῃ ἐπιτιμηδὲς τὰ θρακικότερα χωρία τῶν ἐφημερίδων τούτων πλησίον τῶν ἰδικῶν του, ἵνα ἔτι

μᾶλλον ἀναδείξῃ τὴν καλλιπέειάν του, ὡς παραλαμβάνουσιν ὠραίαί τινες δέσποιναί εἰς τὸ θεωρεῖόν των τὴν κυρίαν Π. . . ἢ Θ. . .

* *

Οἱ Διευθύνοντες τὸν γαλλικὸν θίασον, πληροφροσθέντες ἐκ τῆς μυθολογίας πῶς ἡ Ῥέα ἔκαμε τὸν Κρόνον νὰ καταπῆρ ἐσπαργανωμένον βράχον ἀντὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ὑπέβαλον εἰς τοιοῦτον πείραγμα τὸ κοινὸν τῆς πρωτεύουσας, παραθέσαντες αὐτῷ ὅμοιον συμπόσιον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Φάουστ» τοῦ Γουμπού.

* *

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ὁ κρότος τοῦ ἐν τῷ πολυγώνῳ δοκιμασθέντος ἀμερικανικοῦ πυρεθόλου ἐξύπνησε τὴν πρὸ εἰκοσαετίας κοιμωμένην Μεγάλην Ἰδέαν ἥτις ἀνοίξασα τὰς πτέρυγὰς τῆς ἀπέπη κατ' εὐθείαν εἰς τὸ βουλεύτηριον. Οὐδένα εὐροῦσα ἐκεῖ, μετέβη νὰ ἐπιθεωρήσῃ τοὺς στρατῶνας, τὰ δροστοῦσια, τὰ ἡρωικὰ καὶ τὸν Κανάρην, ὃν εὖρε μεταμορφωθέντα εἰς ἄγιον λείψανον. Τὸ ἐσπέρας ἀνέπαυσε τὴν πτήσιν τῆς εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἠσπάσθη μετὰ δακρύων τὸ μέτωπον τοῦ κοιμωμένου Κωνσταντίνου, καὶ τέλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, ἀλλ' ἰδοῦσα ἐκεῖ τοὺς κοσμοῦντας τὰ στήθη τῶν ὑπουργῶν μας τουρκικοὺς μεγαλοσταύρους, ὑπήγε πάλιν νὰ κοιμηθῇ.

* *

Οἱ κ. κ. μέτοχοι τῆς Ἑλλ. Μεταλλευτικῆς συνῆλθον προχθές εἰς συνέλευσιν ἵνα ἀκούσωσι τὸν ἐπικηδεῖον λόγον τῆς ἐταιρίας, ἐκφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ γραμματέως κ. Κλεάνθους. Ἐν αὐτῷ γίνεται πολὺς λόγος περὶ μελλοῦσης ζωῆς. Ἡ Ἀνατολὴ εἶναι ἡ χώρα τῶν θαυμάτων καὶ ἐν αὐτῇ ἐπέπρωτο νὰ ἴδωμεν μεταλλευτικὰς ἐταιρίας, αἵτινες ἀντὶ νὰ ἐγκύπτωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τὴν γῆν, ὑψοῦσιν εὐσεβῆ βλέμματα πρὸς τὸν οὐρανόν.

* *

Ἡ Δαντομαχία ἐξακολουθεῖ καὶ μάλιστα ἐπιτείνεται. Ἀκολουθοῦντες μετ' ἄκρου ἐνδιαφέροντος τὸν ἀγῶνα τοῦτον, εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, ἵνα πάντες οἱ ἀγωνιζόμενοι πέσωσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ οὕτως ἀπαλλαγθῶμεν τέλος πάντων τῆς ἀσπλάγχχνου ταύτης γενεᾶς. Προσεχῶς προτιθέμεθα νὰ συλλέξωμεν ἐκ τῶν μεταφράσεων καὶ ἐπικρίσεων τούτων ἐν ἀφεντούλειον ξεκαρδιστήριον.

* *

Πολλαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦσι νὰ μέμφονται πικρῶς τινὰς τῶν ἱεραρχῶν μας, οἵτινες κατὰ συζήτησίν τινα περὶ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἐν τῇ δημοχρίστῃ ἐργονθοκοπήθησαν ἀνηλεῶς. Τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ συζητεῖν ὀνομάζουσι τὰ φύλλα ταῦτα ἀντιχριστιανικὸν καὶ ἀντικανονικόν. Τὰς μομφὰς ταύτας κατὰ τῶν ἀγίων πατέρων μας εὐρίσκομεν ἡμεῖς οὐ μόνον ἀδίκους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσχάτην ἐλεγχοῦσας ἀμάθειαν. Ἄν οἱ δημοσιογράφοι οὗτοι δὲν ἦσαν ὅλως ἄγαστοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἤθελον γνωρίζει ὅτι ἡ χρῆσις τῶν γρόνθων ὡς ἐπιχειρημάτων, οὔτε ἀντικανονικὴ εἶναι, οὔτε ἀντιμάχεται εἰς τὴν παράδοσιν τῆς ἐκκλησίας, ὡς δύνανται νὰ πληροφορηθῶσι λαμβάνοντες ἀνά χειρας τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου, τὸν Εὐάγγριον ἢ τὸν Ζωναρᾶν.

* *

Ὁ κ. Α. Ν. ἀναγγέλλει ἀπὸ τοῦδε εἰς τοὺς φίλους του ὅτι κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος δὲν δέχεται μ. π. ο. μ. α. δ. ε. ς. ΘΕΟΤΟΥΜΗΝΣ.

ΑΝΤΑΝΟΚΡΙΣΙΣ

Κύριε Συντάκτη,

Ἄν ὁ πάτερ-Σωφρόνιος δὲν εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν — ἀπὸ πολλὴν ἰσως εὐλάβειαν — νὰ κυττάζῃ πάντοτε κάτω, ὡς ἕνας ὑποψήφιος δεσπότης — ὁ ὁποῖος ὅμως ἔφαγε τὴν χρυσομάστιγαν τοῦ νάχουμε τὴν εὐχή του, — θὰ ἐβλεπεν, ὅτι ἂν ἐλαττούμεθα τῶν κυριῶν τῆς Κίνας κατὰ τὴν σμικρότητα τῶν ποδῶν — ἂν καὶ εἰς τοῦτο πταίει ὁ Καρδμίτσης — δὲν πέρνει ποτὲ τὸ μέτρο σωστὸ ὃ εὐλογημένος — τὰς υπερβαίνομεν ὅμως κατὰ τὰ ῥόδα καὶ τὰ κρίνα τοῦ προσώπου — χωρὶς νὰ εἴπωμεν τίποτε διὰ τὰ καμαρωτά μας φρούδια — καὶ δὲν θὰ ἀδικούσε τόσο πολὺ τὰ εὐμορριά μας καὶ τὰς περὶ κάλλους συνταγὰς τοῦ ἀγαθοῦ κ. Λάνδεσερ.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Αἱ Κυρίαί Α. Β. Γ. δι' ἑαυτάς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ 24 γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ἐν τῷ Καφφενείῳ Χαύτα.

ΠΑΓΣΑΝΙΑΣ. Εἶναι λοιπὸν Κυβέρνησις αὐτή; εἶναι κοινὴ αὐτή; εἶναι κατάστασις πραγμάτων αὐτή; ΘΕΣΙΓΑΓΦΟΣ. Δὲν ἐννοῶ σὲ βεβαιῶν τί φωνάζεις, τί ἀνοίγεις τὸ στόμα σου.

ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ. Ἐγὼ νὰ σοῦ τὸ εἶπῶ. Τὸ ἀνοίγει διότι πεινᾷ καὶ θέλει νὰ φάγῃ.

ΠΑΓΣΑΝΙΑΣ. Μάλιστα, Κύριε, θέλω νὰ φάγω κακὸ εἶνε αὐτό; Διατί ὁ Κύριος τρώγει;

ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ. Διότι ἐνήστευσεν, ὅταν ἔτρωγες τοῦ λόγου σου.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Τί λέγουσιν ἐπὶ σκηνῆς

ΚΟΡΗ ΑΓΚΩ (β'. πράξις). — Κυρία Λίτζ. Κλαιρέττη, ὠμίλησε μίαν στιγμὴν μὲ τὸν ἐρωμένον σου.

ΚΛΑΙΡΕΤΤΗ. Εὐχαρίστως. (Σιγανῇ τῇ φωνῇ πρὸς τὸν Πιτοῦ (Βαλδὺ) Ψύχρα ἀπόψε πολλή.

ΠΙΤΟΥ (ΒΑΛΔΥ). ὦ ναί! Καὶ τί ἐφάγετε σήμερον;

ΚΛΑΙΡΕΤΤΗ Κ^α ΒΡΕΣΟΛ. Μπεκάτσαις σαλμί.

ΔΟΥΚΙΑ ΤΟΥ ΔΑΜΕΡΜΟΥΡ (δ'. πράξις).

ΒΡΕΣΟΛ (πρὸς τοὺς τοῦ χοροῦ καθ' ἣν στιγμὴν φανεύεται). Βαστάτέ με καλὰ διότι μοῦ πονεῖ τὸ πόδι.

ΤΡΑΒΙΑΤΑ. (τελευταία πράξις). — Ἡ Κυρία ΑΛΛΙΖΑ (πρὸς τὸν ἰατρὸν Καζαλβού σιγανῇ φωνῇ): — Θὰ ἔλθετε μετὰ τὸ θέατρον εἰς τοῦ κυρίου Λαβέρν νὰ δειπνήσωμεν;

ΜΑΡΘΑ (α'. πράξις) ΦΡΑΙΞ πρὸς τὸν Βρεσὸλ πρὸ τῆς θυροῦ. — Τί διάβολο, τὰ γένειά μου ἀπόψε δὲν εἶναι καλὰ κολλημμένα καὶ μοῦ φαίνεται πῶς θὰ πέσουν.

ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ (β'. πράξις). Ὁ ΒΡΕΣΟΛ (τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀλλάζει φορέματα πρὸς τὸν ὄπισθεν τοῦ ἀνακλίντρου ῥάπτῃν). — Κύτταξε νὰ τραβίξῃς καλὰ τὸ σχοινὶ μὴ πάθωμεν σὰν προχθὲς κανὲν μασκαραλί.

ΦΡΑ ΔΙΑΒΟΛΟΣ (β'. πράξις) ΑΔΕΛΦ εἰσερχόμενος μὲ φῶς: — (σιγανὰ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ φωτισμοῦ): Κάμε λοιπὸν ἡμέρα, τί διάβολο.

ΦΑΥΣΤΟΣ (α'. πράξις). Ὁ ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΑΞ ἀπερχόμενος πρὸς τὸν μηχανικόν: — Κάμετε καλὰ ταῖς βρονταῖς νὰ ἀκούονται.

ΜΙΚΡΟΙΛΑ β'. πράξις) ΛΟΘΑΡΙΟΣ. Τὸ θέατρον καίεται κυττάξετε. — (Σιγανὰ πρὸς τοὺς ὑπηρέτας) ἀναψε λοιπὸν τὰ βεγγαλικά, γρήγορα.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

διὰ τὰ ὁποῖα τὸ κοινὸν δὲν ἔχει μεγάλην ἀνησυχίαν.

Ὁ κ. Μ. Λάμπρος γίνεται καλόγηρος ἕνεκα τῆς προσεχούσας ἀναχωρήσεως τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου.

Ὁ κ. Ἀφεντούλης ἐπῆρε διδάσκαλον τῆς Ἰταλικῆς.

Ὁ κ. Θεαγένης Λιβαδάς ἔγραψεν εἰς τὸν κ. Κόντον ἐπιστολήν, ἐξαιτούμενος τὴν τιμὴν νὰ βαπτίσῃ τὸ πρῶτον τοῦ τέκνον.

Μία γαλλικὴ ἐφημερὶς συνιστᾶται προσεχῶς ὑπὸ τοῦ κ. Βολόφσκη.

Ὁ κ. Φιντικλῆς πηγαίνει εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον, διότι τοῦ εἶπαν ὅτι ὠφελεῖ εἰς τὸν λαϊκόν.

Ἡ κ. Χ. . . ἔλαβεν ἐκ Παρισίων τέσσαρα φορέματα.

Ὁ κ. Δουζίνας ἤρχισε πάλιν τὴν Ἐφημερίδα τῶν Οἰκοκυρτίων.

Ὁ κ. Ἀγρολος παθὼν συνάχι, δὲν ἠδυνήθη νὰ προσφωνήσῃ τοὺς ὑποδεχθέντας αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς ἐν Ἠλείᾳ.